

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Rzeszowie

LRZ – 4101-17-02/2013
P/13/020

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Rzeszowie
ul. Kraszewskiego 8, 35-016 Rzeszów
T +48 17 780 23 00, F +48 17 780 23 06
lrz@nik.gov.pl

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Rzeszowie

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli P/13/020 – Realizacja polityki migracyjnej Polski w odniesieniu do cudzoziemców deklarujących polskie pochodzenie.

Jednostka przeprowadzająca kontrolę Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie

Kontrolerzy Mariusz Twardowski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 88192 z dnia 18 listopada 2013 r.
Jacek Wolan, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 88191 z dnia 18 listopada 2013 r.

(dowód: akta kontroli str.1-4)

Jednostka kontrolowana Starostwo Powiatowe w Będzinie, 42-500 Będzin, ul. Sączewskiego 6, zwane w dalszej treści „Starostwem”.

Kierownik jednostki kontrolowanej Krzysztof Malczewski – Starosta Będziński od 14 grudnia 2010 r., poprzednio Adam Lazara od 27 listopada 2006 r. do 13 grudnia 2010 r.

(dowód: akta kontroli str.5-8)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ działalność kontrolowanej jednostki

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie

w zakresie realizacji polityki migracyjnej Polski w odniesieniu do cudzoziemców deklarujących polskie pochodzenie. (Okres objęty kontrolą od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2013 r.)

Uzasadnienie
oceny ogólnej

Powyższą ocenę uzasadnia prawidłowa realizacja pomocy przez Starostę repatriantom oraz przybywającym z nimi do Rzeczypospolitej Polskiej członkom najbliższych rodzin, pozostającym we wspólnym gospodarstwie domowym na pokrycie kosztów przejazdu od najbliższej ich miejsca zamieszkania za granicą stacji kolejowej do miejsca osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej, tj. pomocy o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532 ze zm.) oraz prawidłowa realizacja pomocy repatriantom na zagospodarowanie i bieżące utrzymanie, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia udzieloną pomoc repatriantom na aktywizację zawodową określoną w art. 23 ustawy o repatriacji, zarówno w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych repatriantów, jak również pomocy w podjęciu pracy.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Wykorzystanie środków z budżetu państwa na pomoc udzielaną w ramach procesu repatriacji.

Opis stanu
faktycznego

W okresie objętym kontrolą na terenie powiatu będzińskiego osiedliło się 16 repatriantów, z czego 1 w 2009 r., 8 w 2011 r., 7 w 2012 r. Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o repatriacji pomocy udzielono 16 repatriantom, z tego: 1 w 2009 r., 6 w 2011 r., 2 w 2012 r. i 7 w I-szym półroczu 2013 r. (w 2010 r. nie udzielano pomocy na podstawie art. 17 ust. 1). Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji pomocy udzielono 3 repatriantom (wszystkim w 2011 r.). Na terenie powiatu będzińskiego nie wystąpiły przypadki udzielania pomocy repatriantom na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o repatriacji. Łączna kwota udzielonej na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o repatriacji pomocy repatriantom wyniosła 131.714,80 zł, (8.004,18 zł w 2009 r., 49.428,73 zł w 2011 r., 15.472,04 zł, w 2012 r., 58.809,85 zł – w I-szym półroczu 2013 r.). W 2010 r. nie udzielano pomocy na podstawie art. 17 ust. 1. Łączna kwota pomocy udzielonej repatriantom na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji wyniosła 21.141,44 zł została wypłacona w 2011r.

(dowód: akta kontroli str. 9- 42)

Starosta Powiatu Będzińskiego złożył do Wojewody Śląskiego 10 wniosków, dotyczących pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1 -2 ustawy o repatriacji. Łączna kwota środków ujęta we wnioskach wyniosła 152.856,24 zł, którą Wojewoda przekazał, a Starosta wypłacił. Starosta składał wnioski o przekazanie środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z udzieleniem repatriantowi pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1-2 ustawy, w terminie do 15 dnia danego miesiąca stosownie do dyspozycji § 10 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach podziału rezerwy celowej budżetu państwa "Pomoc dla repatriantów", udzielania dotacji powiatowi i gminie, przekazywania staroście środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z udzielaniem repatriantom pomocy oraz wzorów wniosków o udzielenie dotacji

powiatowi i gminie (Dz. U Nr 229, poz. 2279).

Starosta złożył 2 wnioski o przekazanie środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z udzieleniem repatriantowi pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1-2 ustawy po 31 października danego roku: (wniosek S.S. - złożono 4.11.2009r., - Starosta otrzymał w dniu 29.10.2009 r. decyzję MSWiA z dnia 8.10.2009 r., wniosek I.G. złożono 24.11.2011 r., - Starosta otrzymał w dniu 22.11.2011 r. decyzję MSWiA z dnia 25.10.2011 r.). Treść § 10 ust. 2. ww. rozporządzenia stanowi, iż ostatni w danym roku budżetowym wniosek o przekazanie środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z udzieleniem repatriantowi pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1-2 ustawy, składa się w terminie do 31 października tego roku budżetowego.

W złożonym wyjaśnieniu Starosta podał, że wniosek (S.S.) został złożony po 31.10.2009 r. ze względu na to, że decyzja z MSWiA wpłynęła do Starostwa w dniu 29.10.2009 r. Po dokonanej analizie decyzji MSWiA złożono wniosek do Wojewody o przekazanie środków w dniu 4.11.2009 r. Wniosek (I.G.) nie został złożony w terminie ponieważ, decyzja MSWiA wpłynęła do Starostwa w dniu 22.11.2011 r.

(dowód: akta kontroli str. 239-602, 603- 608)

We wnioskach w części dotyczącej pomocy udzielanej na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o repatriacji, zostały zawarte dane wszystkich repatriantów, którzy osiedlili się na terenie powiatu w okresie od daty sporządzenia poprzedniego wniosku Starosty. Wnioski Starosty były kompletne i zawierały rzetelne dane. Starosta we wszystkich przypadkach otrzymał środki finansowe na pokrycie wydatków związanych z udzieleniem repatriantom pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1-2 ustawy, w terminie do 10 dnia miesiąca następnego po zaakceptowaniu wniosku.

(dowód: akta kontroli str. 239-602)

W okresie objętym kontrolą na terenie powiatu będzińskiego wnioski o pomoc, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji, złożyło 3 repatriantów przybyłych z terenów azjatyckiej części byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (Kazachstan). Wnioski stosownie do art. 19 ust. 2 ustawy złożono w terminie do 24 miesięcy od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego. Każdorazowo wnioski zostały rozpatrzone, udokumentowano w nich poniesione koszty, które dotyczyły remontów i adaptacji lokali mieszkalnych. Starosta dokonał sprawdzenia na miejscu zgodności przeprowadzonych prac remontowych i adaptacyjnych z przedstawioną dokumentacją. Wysokość pomocy została ustalona przez starostę w prawidłowej wysokości i stanowiła ona zwrot udokumentowanych i uzasadnionych kosztów. Przy udzielaniu pomocy Starosta uwzględnił liczbę członków rodziny repatrianta. Decyzje Starosty, zawierały wszystkie wymagane przepisem art. 107 Kpa elementy. Zarząd Powiatu Będzińskiego po otrzymaniu stosownej informacji o przekazaniu środków na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji, dokonał niezwłocznie zmiany planu finansowego wydatków, która umożliwiała wypłatę pomocy repatriantowi. Uchwałą Zarządu Powiatu Nr 173/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. zmieniono plany finansów wydatków, na podstawie których w dniu 1 grudnia 2011 r. wypłacono pomoc z art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji. Starosta każdorazowo wypłacił repatriantowi kwotę, zgodną z wydaną w tej sprawie decyzją. Pomoc, na podstawie art. 17 ust. 2 cyt. ustawy, została wypłacona repatriantowi w terminie do 7 dni od wpływu środków do Starosty. Pomoc ta była wypłacona w terminie 48 dni w 1 przypadku (I.G.) oraz w terminie 125 dni w 2 przypadkach (D.W., Sz.S.) od wydania ostatecznej decyzji w sprawie pomocy, a długie oczekiwanie przez repatrianta na ich wypłatę było spowodowane późnym udzieleniem dotacji przez Wojewodę. Średni czas oczekiwania repatrianta na pomoc o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy o repatriacji liczony od dnia wydania ostatecznej decyzji w sprawie pomocy do dnia wypłaty pomocy wynosił 99 dni.

Do Starosty Powiatu Będzińskiego wpłynęło 7 decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA) w sprawie udzielenia repatriantowi na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o repatriacji, jednorazowej pomocy ze środków budżetu państwa - decyzje te dotyczyły 16 repatriantów. Kopie tych decyzji wpłynęły do Starosty każdorazowo w terminie 30 dni od ich wydania przez MSWiA. Starosta każdorazowo ujął kwotę pomocy dla repatrianta, wynikającą z wydanych przez MSWiA decyzji, we wnioskach, które były sporządzone zgodnie z § 10 ust. 1 w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. - do 15 dnia miesiąca, w którym decyzja (ostateczna) została wydana lub do 15 dnia następnego miesiąca. Starosta każdorazowo wypłacił repatriantowi kwotę zgodną z decyzją MSWiA, a pomoc ta została wypłacona w terminie: 7 dni w 1 przypadku, 14 dni w 3 przypadkach i 30 dni w 3 przypadkach od wpływu środków do Starosty.

Pomoc, o której mowa w art. 17 ust. 1, została wypłacona repatriantom w terminie powyżej 60 dni od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego w: - 2 przypadkach w terminie do 90 dni (D.W., Sz.S), - 1 przypadku w terminie do 120 dni (S.S), - 2 przypadkach w terminie do 150 dni (W.D., W.H) i - 2 przypadkach w terminie do 180 dni (N.J, G.I).

Treść art. 19 ust. 1 ustawy o repatriacji stanowi, iż pomoc, o której mowa w art. 17 ust. 1, powinna być wypłacona w terminie 60 dni od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego. Niewypłacenie środków w terminie w 4 przypadkach (G.I, N.J, W.D, W.H) spowodowane było głównie późnym przekazaniem dotacji przez Wojewodę. W pozostałych 3 przypadkach na nieterminowe przekazanie środków wpłynęło zarówno późne przekazanie decyzji MSWiA, jak i późne przekazaniem dotacji przez Wojewodę: - S.S – obywatelstwo z dnia 10.09.2009 r., decyzja MSWiA (z dnia 8.10.2009 r.) wpłynęła do Starosty w dniu 29.10.2009 r., wniosek Starosty z dnia 4.11.2009 r. wpływ środków do Starosty w dniu 3.12.2009 r., wypłata pomocy w dniu 17.12.2009 r., - D.W. – obywatelstwo z dnia 22.04.2011 r., decyzja MSWiA (z dnia 19.05.2011 r.) wpłynęła do Starosty w dniu 14.06.2011 r., wniosek Starosty z dnia 17.06.2011 r., wpływ środków do Starosty w dniu 5.07.2011 r., wypłata pomocy w dniu 19.07.2011 r., Sz.S - – obywatelstwo z dnia 22.04.2011 r., decyzja MSWiA (z dnia 19.05.2011 r.) wpłynęła do Starosty w dniu 14.06.2011 r., wniosek Starosty z dnia 17.06.2011 r., wpływ środków do Starosty w dniu 5.07.2011 r., wypłata pomocy w dniu 19.07.2011 r.

Średni czas od nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego do wypłaty pomocy o której mowa w art. 17 ust. 1 wynosił 130 dni.

(dowód: akta kontroli str. 43 – 118, 239-602)

Starosta udzielił pomocy – określonej w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy o repatriacji, trojgu repatriantom. Realizując to zadanie zwrócono się tych osób o informacje dotyczące ich sytuacji zawodowej, w tym o potrzeby w zakresie aktywizacji zawodowej. Informowano także repatriantów o możliwości skorzystania z pomocy w znalezieniu pracy poprzez poradnictwo zawodowe i informację zawodową, pośrednictwo pracy oraz pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy. Starosta zawarł umowy z repatriantami w sprawie zwrotu części kosztów na podnoszenie kwalifikacji zawodowych, w których zawarto m.in. zasady wypłacania zwracanej kwoty, jej wysokości, prawa i obowiązki stron umowy (w tym zobowiązanie repatrianta do zwrotu wypłaconej kwoty, na zasadach określonych przez Starostę w przypadku nieuzasadnionego przerwania nauki lub jej niepodjęcia oraz obowiązek udokumentowania poniesionych kosztów). Umowy zawarte były w terminach 30, 60 i 90 dni od dnia złożenia wniosków. Ustalono, że repatrianci, z którymi podpisano umowy po 60 i 90 dniach, byli powiadomieni w terminie miesięcznym – licząc od dnia złożenia wniosku, o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku. Zwrotu kosztów dokonano, na podstawie stosownych (kompletnych) dokumentów, w terminie powyżej

60 dni od ich złożenia zgodnie z zawartymi umowami, na cele określone w ustawie o repatriacji, niezwłocznie po ich otrzymaniu.

Nie stwierdzono, przypadków zwrotu środków przez repatriantów.

W badanym okresie kwota udzielonej pomocy repatriantom na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy o repatriacji wyniosła łącznie 13.955 zł.

(dowód: akta kontroli str. 609-657; 838-841; 844-849)

Na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o repatriacji Starosta zwrócił część kosztów poniesionych przez pracodawców na utworzenie stanowisk pracy dla czterech repatriantów. Starosta umożliwił realizację aktywizacji zawodowej repatriantom, a pracodawcom udzielił pomocy zawierając z nimi umowy dotyczące zwrotu części kosztów związanych z utworzeniem miejsc pracy. Informowano repatriantów o możliwości skorzystania z pomocy w znalezieniu pracy poprzez poradnictwo zawodowe i informację zawodową pośrednictwo pracy oraz pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy. Ustalono, że przed zawarciem umów, pracodawcy byli poddani weryfikacji. W zawartych umowach określono m.in. sposób zwrotu kosztów, zasady wypłacania, wysokość zwracanej kwoty, prawa i obowiązki stron umowy, a także zobowiązanie do zwrotu wypłaconej kwoty wraz z odsetkami, na zasadach określonych przez Starostę w przypadkach niedotrzymania przez pracodawców warunków umów. W umowach zapisano też obowiązek udokumentowania poniesionych kosztów i poddania się kontroli Starosty w zakresie prawidłowości prowadzenia aktywizacji zawodowej repatrianta. Jedna z umów została zawarta w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, zaś trzy w terminie 60 dni. Wydłużone terminy zawarcia umów nie były zawinione przez Starostę. W 2 przypadkach strony umowy zostały powiadomione o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku w terminie do 30 dni od daty złożenia wniosku, jednak w celu podpisania umów, zgłosiły się one w terminie późniejszym. W jednym przypadku pracodawca wzywany był do uzupełnienia wniosku.

Zwrotu kosztów, od daty przedłożenia kompletnych dokumentów, dokonano odpowiednio w terminach do 7 dni – 1 przypadek, 14 dni – 1, 30 dni – 1 oraz powyżej 60 dni – 1. Zwrotu środków dokonywano niezwłocznie po ich otrzymaniu, na podstawie wymaganych umowami dokumentów, zgodnie z zawartymi umowami. Nie stwierdzono, przypadków zwrotu środków przez pracodawcę.

W wymienionym okresie kwota udzielonej pomocy pracodawcom na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o repatriacji. wyniosła łącznie 71.346,68 zł.

(dowód: akta kontroli str. 658-693; 838-841; 850-856)

W latach 2009 – 2013 (I półrocze), nie wystąpiły przypadki udzielenia przez Starostę pomocy – określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o repatriacji. – dotyczącej zwrotu części kosztów poniesionych przez pracodawcę na przeszkolenie repatrianta.

(dowód: akta kontroli str. 694)

W analizowanym okresie, Starosta udzielił dziesięciu repatriantom pomocy – określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy o repatriacji – realizując aktywizację zawodową repatriantów poprzez zwrot części kosztów poniesionych przez pracodawcę na wynagrodzenie, nagrody i składki na ubezpieczenie społeczne. Repatrianci korzystający z tej formy pomocy, informowani byli o możliwości skorzystania z pomocy w znalezieniu pracy poprzez poradnictwo zawodowe i informację zawodową pośrednictwo pracy oraz pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy. Wnioski o udzielenie pomocy dla repatriantów w wymienionym trybie, składane były przez pracodawców, którzy przed zawarciem umów, byli poddani weryfikacji. Umowy, licząc od dnia złożenia

wniosku, zostały zawarte odpowiednio w terminach: 14 dni – 3 umowy; 30 dni – 2 umowy; 60 dni – 5 umów. Wydłużone terminy zawarcia 5 umów nie były spowodowane opieszałością Starosty, gdyż w 4 przypadkach pracodawcy zostali powiadomieni o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku w terminie do 30 dni od dnia złożenia wniosku, a w jednym przypadku pracodawca wezwany był do jego uzupełnienia. W zawartych umowach określono m.in. sposób zwrotu kosztów, zasady wypłacania i wysokość zwracanej kwoty, prawa i obowiązki stron umowy. Określono także zobowiązanie pracodawcy do zwrotu wypłaconej kwoty wraz z odsetkami, na zasadach określonych przez Starostę w przypadku niedotrzymania przez pracodawcę warunków umowy oraz obowiązek udokumentowania poniesionych kosztów i poddania się kontroli Starosty w zakresie prawidłowości prowadzenia aktywizacji zawodowej repatrianta.

Zwrot kosztów realizowano, od daty przedłożenia kompletnych dokumentów, w terminach: 7 dni – 2 przypadki, 30 dni – 1, 60 dni – 4 oraz powyżej 60 dni – 3 przypadki. Zwrotu dokonywano niezwłocznie po otrzymaniu środków, na podstawie stosownych dokumentów, zgodnie z zawartymi umowami. Nie stwierdzono, w przypadkach zwrotu środków przez pracodawcę.

W wymienionym okresie kwota udzielonej pomocy pracodawcom na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy o repatriacji. wyniosła łącznie 101.217,32 zł.

(dowód: akta kontroli str. 695-796; 838-841; 857-860)

W latach 2009 – 2013 (I półrocze), kwota wypłaconych środków na aktywizację zawodową repatriantów wyniosła łącznie 186.519 zł, z tego: kwota udzielonej pomocy repatriantom na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy o repatriacji wyniosła 13.955 zł, a na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o repatriacji – 172.564 zł. W okresie objętym kontrolą, Starosta złożył łącznie 12 wniosków o udzielenie dotacji na realizację aktywizacji zawodowej repatriantów, o której mowa w art. 23 ustawy o repatriacji. Wojewoda informował Starostę w sprawie udzielenia dotacji w terminach: do 30 dni – 1 przypadek, do 60 dni – 1 przypadek, do 90 dni – 3 przypadki, powyżej 90 dni – 7 przypadków. Ustalono, że najdłuższe terminy powiadamiania Starosty o udzieleniu dotacji miały miejsce w 2011 r. i wynosiły: 138, 143, 160 i 189 dni, licząc od daty złożenia wniosku przez Starostę. Zarząd Powiatu w związku z informacją o udzielonej dotacji, dokonywał niezwłocznie zmian planu wydatków.

Wnioski o udzielenie dotacji celowej na realizację aktywizacji zawodowej repatriantów, złożone były w 10 przypadkach w terminie 30 dni od dnia podpisania umowy z pracodawcą lub repatriantem, natomiast w 2 przypadkach, wnioski złożone były przed zawarciem umów i określały prośbę o zabezpieczenie środków na ten cel.

Złożone przez Starostę wnioski były rzetelne i kompletne. Określały one m.in. liczbę repatriantów objętych aktywizacją zawodową, ich imiona i nazwiska, daty nabycia obywatelstwa polskiego oraz formy aktywizacji zawodowej, którymi zostali objęci repatrianci (w tym okres ich trwania) a także kwoty potrzebne na pokrycie części kosztów związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych przez repatriantów i części kosztów poniesionych przez pracodawców. Do wniosków dołączone były kopie zawartych umów. W 4 przypadkach Starosta wezwany był do uzupełnienia (korekty) wniosków, które terminowo (do 7 dni) zostały uzupełnione.

Stwierdzono, iż środki z dotacji wpływały na rachunek powiatu w trybie umożliwiającym pełne i terminowe wykonanie zobowiązań starosty, wynikających z umów zawartych z repatriantami oraz pracodawcami.

(dowód: akta kontroli str. 797-837; 838-841; 842-843)

Ustalono
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie.

Rzeszów, dnia stycznia 2014 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie

Dyrektor
Wiesław Motyka

Kontroler
Mariusz Twardowski
Główny specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

.....
podpis

Kontroler
Jacek Wolan
Główny specjalista kontroli państwowej

.....
podpis